

опълчението се раздѣля на 2-а ешелона; — първия въ съставъ, отъ 3 4 и 5 дружини тръгва въ 8 $\frac{1}{2}$ часа сутринята; втория въ съставъ 1, 2, и 6 тръгва въ 12 часа прѣзъ денѣтъ. Първия ешелонъ, подъ командата на Подполковника Калитина, втория — подъ оная на Майоръ Куртъянова. За първия ешелонъ бѣше назначенъ единъ офицерски вагонъ, за втория — два такива; въ първия ешелонъ щѣха да се помѣстятъ всичкитѣ офицерски коне, а въ втория — подементѣ; съ първия ешелонъ отиваше Д-ръ Вязанковъ, а съ втория Докторитѣ Угрюмовъ и Чановъ. Въ врѣме на похода, продоволствие за опълченцитѣ и фуражъ за конетѣ прѣдписваше се да се взематъ отъ компанията „Грегерь Горвицъ и Коганъ и въ сѣщия приказъ се извѣстяваше, че при тръгването, ще се отслужи молебенъ на площадъта, при казармитѣ на Минския полкъ.

При всичко, че бѣше извѣстно, че опълчението ще се спре въ Плоештъ, гдѣто ще прѣкара съкратения курсъ на обучението, радостъта на офицеритѣ и опълченцитѣ бѣше неописуема, по случай тръгването имъ въ походъ.

— Все по близо ще бждемъ до цѣльта, казваха си тѣ

II.

На 25 Априлъ сутринята, първия ешелонъ, съпровожданъ отъ множество народъ, прѣимущественно Българи, числото на които въ Кишиневъ е голѣмо, пристигна на желѣзно-пѣтната станция. Тѣй като имаше още врѣме до опрѣдѣления за тръгване часъ, началството направи репетиция за заемане отъ опълченцитѣ мѣстата си въ вагонитѣ; репетицията се извърши бързо и безъ бъркотия, за което началството остана твърдѣ задоволено.

Най насетнѣ, не въ 8 $\frac{1}{2}$ —, а тъкмо въ 11 $\frac{3}{4}$ часа по пладнѣ се удари първия звънецъ, а слѣдъ това — по командата — ротитѣ заеха мѣстата си въ вагонитѣ, което се изпълни съ сѣщия рѣдъ и тишина, при всичко че мнозина отъ испроваждачитѣ се хвърляха къмъ при-